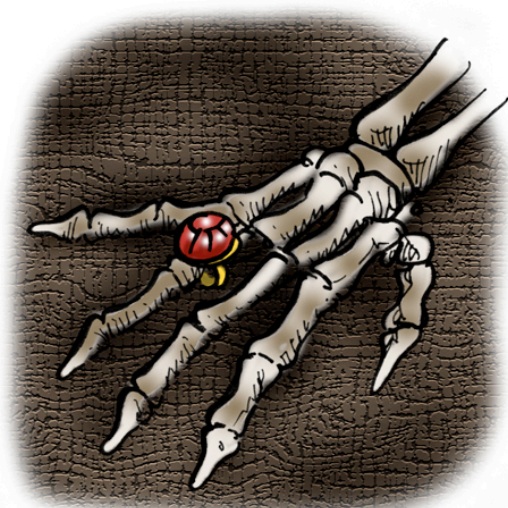

Ringen

Spökhistoria från Spanien.

En man som en gång gjorde en lång sjöresa kom till en kyrkogård som låg alldeles nära havet. Vågorna hade efter en storm spolat sönder marken och många gravar låg öppna. Benen efter de döda hade kastats omkring och låg uppe på land. När han gick runt på kyrkogården och tittade på eländet fick han syn på en skeletthand på marken. På ett av fingrarna satt en praktfull ring prydd med en glimrande rubin. Mannen tänkte att ingen skulle sakna den där ringen och tog därför med den hem till sin fru.

När mannen kommit hem visade han upp den dyrbara gåvan för sin fru, men berättade inte var han hittat den. ”Tack, kära make!” sa den överraskade hustrun. ”Den här ringen är så vacker att jag ska ha den på mig natt som dag.”

När kvällen kom lade de sig att sova och frun hade fortfarande ringen på sin hand. Men bara lite efter midnatt vaknade frun av att någon ropade på henne ute i mörkret. En röst sa: ”Min ring, min ring. Ge mig tillbaka ringen du stulit från mig! Jag är under ditt fönster!”

Frun skrek till och väckte genast sin man. ”Kära make, vem kan det vara?” undrade hon ängsligt. ”Strunta bara i det”, svarade hennes man. ”Det ger sig snart iväg.”

Men en liten stund senare hördes rösten igen: ”Min ring, min ring. Ge mig tillbaka ringen du stulit från mig! Nu står jag utanför din sovrumsdörr!”

Frun väckte sin man igen. ”Kära make, vem kan det vara?” undrade hon ängsligt. ”Strunta bara i det”, svarade hennes man. ”Det ger sig snart iväg.”

Men strax hördes rösten igen: ”Min ring, min ring. Ge mig tillbaka ringen du stulit från mig! Nu ligger jag under din säng!”

Nu var frun riktigt rädd och väckte sin man. ”Kära make, vem kan det vara?” frågade hon. ”Strunta bara i det”, svarade hennes man. ”Det ger sig snart iväg.”

Men då slets täcket av sängen och en röst väste i örat på frun: ”Min ring, min ring. Ge mig tillbaka ringen du stulit från mig! Nu har jag handen i ditt hår och nu ska jag släpa dig med mig ner i graven!”

Frun kände en benig hand rycka tag i hennes hår och så slets hon ner från sängen och drogs iväg mot fönstret.

Hon hade gärna velat skrika för att ge ljud åt sin fasa, men skräcken kvävde hennes röst. Mannen satt stel av rädsla i sängen, men så fick han en tanke i sitt huvud och ropade till frun: ”Ta av dig ringen! Ta av dig ringen och kasta ut den genom fönstret!”

Frun grep med skakande fingrar om ringen, drog av den och kastade ut den genom fönstret. Då släppte den beniga handen sitt grepp och den väsande rösten tystnade. Men ute på trädgårdsgången klapprade och rasslade det som av torra ben tills ljudet långsamt försvann bort och det blev alldeles tyst.

Slut!